

נלחמים בפאשיזם - נאבקים למען קומוניזם!

למעמד השליט יש צורך למשטר עד למקסימום את שליטתו הן בכוח העבודה והן על משאבי העולם ולדחוק מתחרים, בעלי הון של מעצמות אחרות על כן הוא חייב למגור באלימות רצחנית כל קריאת תיגר על שליטתו, כל ביטוי דמוקרטי וליצור עד כמה שהוא יכול "הפרד ומשול" בין מעמד העובדים, שהוא הכוח המתקדם היחידי בחברה המייצר הכל ובעל האינטרס בחברה נטולת מעמדות, דיכוי מכל סוג שהוא, מחיקת הגבולות וההפרדות הלאומיות והאתניות וכינונה של הדיקטטורה הפועלית כנגד שאריות המעמדות המנצלים עד לחיסולם והשמדתם הסופית. לכן, כל ניסיון "לתקן" את הקפיטליזם באמצעות רפורמות לעולם לא יצלח אלא, לעיתים לפרקי זמן קצרים כל עוד בעלי ההון שולטים בחברה ובכלכלה.

מאפרטהייד וגזענות למשטר גסטאפו: 'הפרד ומשול' קולוניאלי בין עובדים

מאז הקמת מדינת ישראל, המשטר הישראלי ה"ציוני" נוקט במדיניות של הפרד-ומשול בין עובדים כדי לשמר את ההגמוניה שלו – ושל האימפריאליזם – על השטח שבין הירדן לים. ממערב לקו הירוק, העובדים היהודיים זכו לכמה פירוורים של זכויות וחופש – לא דמוקרטיה שלמה אלא שמינית דמוקרטיה – בעוד שבשטחים שכבשה ישראל בשנת 1967 המשטר מדכא את העובדים הפלסטינים בברוטאליות אלימה, רצחנית, בוטה וגלויה.

האלימות הגזענית נגד העובד הפלסטיני מאפשרת את עושק העובד היהודי. האינטרס של כל העובדים ממערב לירדן הוא סיום הגזענות, פירוק האפרטהייד ומתן זכויות דמוקרטיות מלאות ושוות לכל העובדים. רק כאשר נשבור את ההפרדה הגזענית נוכל להתאחד נגד האויב האמיתי שלנו, כלומר נגד הבוסים המקומיים, והבוסים שלהם: אילי ההון האימפריאליסטים באשר הם.

ההון הישראלי והאימפריאליזם תומכים מאז שנות התשעים ב"פתרון" של שתי מדינות. לשיתם, ה"פתרון" לסכסוך הוא מדינת ישראל חמושה מכף רגל ועד ראש כבסיס הצבאי האמריקני הראשי במזרח התיכון, לצד מדינת-קש פלסטינית (בהשראת "בנטוסטאן" בדרום-אפריקה של ימי האפרטהייד הנלוזים) שאינה אלא מקור בלתי-נדלה לכוח עבודה זול לתאגידים האמריקניים והאירופיים. בעלי ההון אינם מעוניינים בעצמאות וחירות אמיתיות - לא לעובדים היהודים ולא לעובדים הפלסטינים.

לעובדים אין צורך בחומות, בגבולות או בהפרדה. האינטרס של העובדים הוא חופש ודמוקרטיה אמיתיים ומלאים לאנושות בכלל ובמקרה שלנו – לכל היושבים ממערב לירדן.

הפתרון האמיתי היחיד לסכסוך ולדיכוי הלאומי במזרח התיכון הוא סילוק השליטה האימפריאליסטית וכינון שלטון קומוניסטי מהפכני של מעמד העובדים בכל השטח שמערב לירדן.

הקפיטליסטים והאימפריאליסטים אינם מסוגלים לתת מענה גם למצוקתם של הפליטים בעולם בכלל ובאזורנו בפרט. הפליטים הפלסטיניים ברצועת עזה ובגדה המערבית סובלים מדיכוי צבאי ישיר של ישראל. הפליטים

זהירות: פאשיזם לפניך!

תפקידן של מדינת הרווחה הישראלית ושל ה"דמוקרטיה" הישראלית היה לשחד את העובד היהודי בכמה פירוורים משולחנם של בעלי ההון כדי לקנותו כבשר-תותחים עבורם ועבור האימפריאליזם המערבי. העובד הפלסטיני, המהווה את הרוב המוחץ של האוכלוסייה הפלסטינית שבין הנהר לים לעומת זאת, לא נהנה כמעט אפילו מיתרונות מועטים אלו. אך מאז שנות השמונים נמצאים בעלי ההון במצב הולך ומידרדר – תוצר של השיטה הקפיטליסטית הגוססת בשלבה העליון האימפריאליסטי – ומעדיפים שלא לחלק לנו אפילו את הפירוורים האלו.

המתקפה שנערכת בעשורים האחרונים על מדינת הרווחה ועל העבודה המאורגנת מטרתה אחת: הפיכת העובדים לעבדים בשכר-רעב עבור קבלני כוח האדם. הבוסים יודעים שבמוקדם או במאוחר אנחנו ננסה להגן על עצמנו בפני הטרור הכלכלי שלהם, ולכן הם מכינים את הקרקע לדיכוי ברוטאלי של כל התנגדות: מדיכוי שבתות ומאבקי עובדים ועד לכדי טרנספר אלים ומרחץ-דמים אזורי – אולי אף גרעיני - בחסדי האימפריאליזם.

הדוגמאות לכך הוא הצו החדש של הצבא המאפשר את גירושם של עשרות אלפי עובדים פלסטינים ובני משפחותיהם מהגדה המערבית, הירי בנשק חי על עובדים ופלאחים בכפר נבי סלאח (באזור סלפית בשומרון) המגינים על אדמותיהם ובתייהם מפני הנישול הקולוניאלי והנדל"ני הנעשים בחסות רצחנותו של הצבא הישראלי. בתוך כך המצור הברברי המתמשך על עובדי עזה.

מדיניות הטיהור האתני בחסות "שוק הנדל"ן" הרווחת בשטחי 1948 בה בכל עיר פלסטינית או מעורבת וכפר כרישי נדל"ן וגופי הממסד (כמו קק"ל ומנהל המקרקעין)

משרתיהם מנשלים תושבים פלסטינים מאדמתם הורסים את בתייהם וזאת נעשה בחסות פורעים פאשיסטיים ("גרעיני המתנחלים") ובחסות אלימות משטרתית משולחת רסן.

זאת בנוסף לאוימים התדירים על תושבי ישובי וואדי ערה הפלסטינים לבטל את אזרחותם ולהעבירם לשלטון הכיבוש תוך נישולם מאדמותיהם. מבילעין ונעלין דרך שייח' ג'ארח וסילוואן עד דהמש (באזור רמלה לוד) כולן גזרות באותה החזית כנגד שלטון העושק והגזל הקולוניאלי הציוני. כאמור דיכוי קפיטליסטי וקולוניאלי אחד על כל שטח הארץ.

הדיכוי הפאשיסטי-גזעני מופעל גם נגד מהגרי העבודה המובאים להעצים את רווחי הבוסים ולרסק את זכויותיו של העובד המקומי. בתוך כך גם זכויותיו של העובד היהודי נמוגות, ולראיה מאבקים של עובדי "אקרשטיין" ירוחם

שבית הדין הארצי לעבודה למעשה חיסל את זכותם להתאגד בכך שטען כי האיגוד שהקימו איננו תקף ואילו הוועד השקרי והקנוי שהקימו הבוסים בשיתוף הנהגת "ההסתדרות" הבוגדנית שאיננה איגוד מקצועי הוא "היצג" וזאת תוך דיכוי אלים וברוטאלי של כמעט כל ניסיון התאגדות ועמידה של עובדים על זכויותיהם הבסיסיות.

קפיטליזם בהכרח מוביל לפאשיזם!

הפאשיזם איננו תופעה חיצונית לקפיטליזם, אלא תולדה של סתירותיו בעיקר עקב משברו האקוטי בשלבו הסופני והטפילי של ריכוזיות ההון האימפריאליסטי, אשר בו

הפלטטיניים במדינות ערב השכנות מנוצלים באופן ציני ואכזרי על ידי הקפיטליסטים של אותן מדינות (וההון הזר המושקע בהן) ככוח עבודה זול וככלי-משחק פוליטי.

לזכות הפליטים לחזור לאדמות משפחותיהם ממערב לירדן יכולה להיות משמעות רק אם זכות זו תלווה ביצירת דיור, שירותים, תשתיות ומקומות-עבודה הולמים עבור הפליטים; כל עוד הקפיטליזם שולט בישראל, המהווה את המסד לשליטתה של הציונית, אפילו החזרת הפליטים לאדמותיהם לא תהיה אלא עוד נדבך במסכת הניצול שהם עוברים. ככלות הכול, האינטרס היחידי שיכול להיות לבעלי ההון להחזיר את הפליטים לאדמתם הוא להביאם ככוח עבודה זול, ולאף קפיטליסט לא יהיה אינטרס כלכלי לשפר את תנאי החיים במחנות הפליטים (מאחר ורובם חיים בתנאי עוני קשה).

רק מהפכה קומוניסטית תוכל לפתור את שאלת הפליטים באופן אמיתי ומלא. רק מדינה קומוניסטית של עובדים וכלכלה קומוניסטית של עובדים יוכלו להשיב את הפליטים הרוצים בכך לאדמתם בכבוד ומבלי לעשוק אותם, או לחילופין, לספק לפליטים תנאי חיים ראויים במקומות שבהם הם חיים כיום, ולשים קץ לתנאים המחפירים של מחנות הפליטים.

התשובה לפאשיזם: מאבק לקומוניזם!

לכאורה נראה כאילו שהמטרה הישראלית, לא כל שכן האימפריאליזם האמריקני שאותו הוא משרת, הינם חזקים ועצומים. אך למרות כל כלי הדיכוי האדירים שבידי הבוסים, אנחנו, העובדים, יכולים להיות חזקים מהם בהרבה: כשמעמד העובדים מאוחד ונחוש למגר את מדכאיו, שום דבר אינו יכול לעמוד בפניו.

בעוד המעמד השליט הישראלי צועד בבטחה אל עבר הפאשיזם, עלינו מעמד העובדים מוטלת החובה לצעוד על הנתיב המהפכני לקומוניזם לאורה של ההדרכה המרקסיסטית לנייניסטית המהפכנית!

ככלות הכול, אנחנו – ולא 19 משפחות ההון – הם אלו שמייצרים את הסחורות, מספקים את החשמל, מתחזקים את הכבישים, שואבים את הנפט, מדפיסים את הספרים והעיתונים ומאיישים את שורות הצבא. אם נתאחד וניאבק למען עולם משלנו, עולם ללא בוסים וללא ניצול – הקפיטליסטים ימצאו את עצמם ללא צבא (מלבד לכמה פלגים משוחדים), ללא משאבים וללא רווחים.

מהי, אם כן, הדרך לסילוק שלטון ההון? הניסיון הכואב של תנועת העובדים במאתיים השנים האחרונות מלמד אותנו שניסיונות להשיג רפורמות במסגרת המערכת הקפיטליסטית הקיימת מוביל, במקרה הטוב, להצלחות חלקיות וזמניות בלבד, ובמקרה הרע להרדמת העובדים ולסלילת הדרך לפאשיזם. רק מהפכה של עובדים, המונהגים בידי מפלגה קומוניסטית נחושה, יכולה לסלול את הדרך לשחרור הארץ והעולם מהשעבוד להון.

רק המאבק למען כלכלה של עובדים ועולם של עובדים – עולם וכלכלה קומוניסטיים – יכול להוביל לניצחון במאבק נגד הפאשיזם, הגזענות, הקולוניאליזם וההון האימפריאליסטי. רק פרוגרמה מרקסיסטית-לניניסטית, הנשענת על לימוד ביקורתי של ניסיון העבר של תנועת העובדים, תאפשר לנו לעמוד בפני האתגרים הקשים של המאבק העיקש המצפה לנו. אף על פי שכוחו של מעמד העובדים הינו אדיר, הבוסים יילחמו בציפורניים ובשיניים כדי לשמור על שלטונם ורווחיהם, ורק אם נעמוד מולם מאוחדים ואיתנים נוכל לנצח אותם.

למען קומוניזם: מעמד-העובדים לשלטון!

קומוניזם פירושו שלטון דמוקרטי של העובדים על הכלכלה, על החברה ועל המדינה. קומוניזם אמיתי פירושו ייצור

במטרה לענות על צרכי מעמד העובדים ולא ייצור לשם סחר-חוץ עם קפיטליסטים. קומוניזם אמיתי אפשר לבנות רק בקנה מידה עולמי, ולא במסגרת הלאומנית של מדינה אחת, ותהא זו מדינה עצומה כמו רוסיה או סין. קומוניזם אמיתי הוא הדרך היחידה להבטיח חיים ראויים וקיום בר-קיימא לכלל האנושות. אנחנו – מעמד העובדים – היננו היחידים שמשוגלים לשים קץ לאלפי שנים של ניצול, עושק ומלחמות שהביאה עלינו החברה המעמדית.

איננו זקוקים לבוסים. אנחנו, העובדים, יכולים לנהל את מקומות העבודה, את החברה ואת העולם הרבה יותר טוב מהם. ניהול דמוקרטי ומודע של החברה על ידי מעמד העובדים, המאורגן במפלגה קומוניסטית בעלת משטר פנימי צנטרליסטי-דמוקרטי, יאפשר לאנושות להפוך את הניצול, העוני, המחסור, הטרור, הרצח, הניכור והשעבוד להיסטוריה רחוקה. לכולנו – העובדים – יש אינטרסים מעמדיים משותפים. לכולנו אותם האויבים – ההון המקומי, משרתיו הפאשיסטיים ואדונו האימפריאליסטים – ורק בידינו הכוח להביס את האויבים האלו.

כמו שאמר מארקס לפני יותר מ-160 שנה: יגורו להם המעמדות השליטים בפני המהפכה הקומוניסטית! פועלי כל העולם התאחדו – אין להם דבר להפסיד זולת כבליהם, ויש להם עולם ומלואו לזכות בו!

למען מה אנו נלחמים?

- מפלגת העובדים הפרוגרסיבית נאבקת להפלת הקפיטליזם והדיקטטורה של הבוסים. אנחנו מארגנים עובדים, מובטלים ונוער לתנועה מהפכנית לקומוניזם.
- רק הדיקטטורה של מעמד העובדים – קומוניזם – יכולה לפתור אחת ולתמיד את האסון שמהווה העולם של ימינו עבור ביליוני אנשים. דבר זה אינו יכול להיעשות על ידי בחירות אלא מצריך תנועה מהפכנית המונית המונהגת בידי מפלגת העובדים הפרוגרסיבית.
- בעוד שהבוסים ומשרתיהם טוענים ש"הקומוניזם מתי", אבל הקפיטליזם הוא הכישלון האמיתי עבור ביליוני עובדים ברחבי העולם. הקפיטליזם חזר לרוסיה ולסין בגלל שהסוציאליזם שמר על מאפיינים רבים של מערכת הרווחים, כמו למשל משכורות ופריבילגיות. ברוסיה וסין לא הוקם מעולם קומוניזם אמיתי.
- קומוניזם פירושו עבודה קולקטיבית לבניית חברה המנוהלת על ידי העובדים ולמענם. אנחנו נבטל את העבודה עבור שכר, כסף ורווחים. כולם יחלקו ביתרונותיה ובקשייה של החברה.
- קומוניזם פירושו ביטול הגזענות, הסקסיזם, הלאומנות ומושגי ה"לאום" וה"גזע". אנחנו מנוגדים לכל ניסיון להפרדה בין עובדים על בסיס לאום, דת, "גזע" ומגדר. מעמד עובדים עולמי אחד, עולם אחד, מפלגה אחת!
- קומוניזם פירושו שמוחותיהם של מיליוני עובדים יצטרכו להשתחרר מההבטחות הכוזבות של הדת והחשיבה הבלתי-מדעית שלה. הקומוניזם ינצח כאשר המוני העובדים יוכלו להשתמש במדע של המטריאליזם הדיאלקטי כדי להבין, לנתח ולשנות את העולם על מנת לספק את צרכיהם ושאיפותיהם.
- קומוניזם פירושו שהמפלגה – המתנהלת באופן צנטרליסטי ודמוקרטי – תוביל כל צד בחברה. כדי שזה יעבוד, על מיליוני עובדים – בסופו של דבר כולם – צריכים להפוך לפעילים קומוניסטים מודעים.

הצטרפו אלינו!

מפלגת עובדים פרוגרסיבית

קומוניסטית מהפכנית

p.workers.p@gmail.com

WWW.PLP.ORG